

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2012 przedstawionego przez Belgię

(2010/C 143/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przeanalizowała przedstawiony przez Belgię zaktualizowany program stabilności, który obejmuje lata 2009–2012.
- (2) Załamanie się wymiany handlowej na świecie, a także coraz mniejsze zaufanie i zanikający efekt bogactwa oraz zaostrzenie warunków udzielania kredytów doprowadziły do gwałtownego skurczenia się gospodarki belgijskiej na przełomie lat 2008 i 2009. Choć pogorszenie koniunktury gospodarczej było bardzo gwałtowne, w drugiej połowie 2009 r. nastąpiło dość zdecydowane odwrócenie tej tendencji, częściowo w wyniku działania czynników przejściowych, w tym (krajowych i zagranicznych) pakietów środków stymulujących oraz pozytywnego wpływu poziomu zapasów.

Oczekuje się, że w pierwszej połowie 2010 r. nastąpi ponowne spowolnienie wzrostu wskutek dalszego działania takich negatywnych czynników jak restrukturyzacja instytucji finansowych, dalszy wzrost bezrobocia oraz małe wykorzystanie potencjału. Choć ze względu na dużą otwartość belgijskiej gospodarki ożywienie mogłoby ulec znacznemu przyspieszeniu na skutek poprawy sytuacji w handlu na świecie, zakres działania tego czynnika może być ograniczony w wyniku obniżenia konkurencyjności kosztowej Belgii w ostatnich latach. Pogorszenie koniunktury gospodarczej miało znaczny nega-

tywny wpływ na finanse publiczne. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych uległ pogorszeniu z 1,2 % PKB w 2008 r. do 5,9 % PKB w 2009 r. Ponadto chociaż relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB zmniejszyła się w latach 2000–2007 w wyniku ogólnie ostrożnej polityki budżetowej, wskaźnik ten zaczął ponownie rosnąć w 2008 r. na skutek interwencji w sektorze finansowym (do 97,9 % w 2009 r.). Dnia 2 grudnia 2009 r. Rada przyjęła decyzję stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu budżetowego w Belgii i wydała zalecenie dokonania korekty tego deficytu do 2012 r. poprzez średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 0,75 % PKB. Znaczne pogorszenie stanu finansów publicznych w połączeniu z ponadprzeciętnym wpływem starzenia się społeczeństwa na budżet oraz znacznymi zobowiązaniami warunkowymi powstałymi w następstwie działań zmierzających do stabilizacji systemu finansowego wymagają trwałej konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych w celu zapewnienia stabilności finansów publicznych w długim okresie.

- (3) Choć spadek faktycznego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to poziom produktu potencjalnego również uległ negatywnemu wpływowi. Kryzys może ponadto wpłynąć na wzrost potencjalny w średniej perspektywie za sprawą zmniejszenia inwestycji, ograniczeń w dostępie do kredytów i wzrostu bezrobocia strukturalnego. Skutki kryzysu gospodarczego pogłębiają ponadto negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i długoterminową stabilność finansów publicznych. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych w celu wsparcia wzrostu potencjalnego. W szczególności duże znaczenie ma dla Belgii podjęcie reform w celu zwiększenia konkurencyjności, przede wszystkim w sektorach sieciowych, oraz w celu zwiększenia podaży pracy, w tym reform rynku pracy (m.in. systemu kształtowania wynagrodzeń i zachęt do podejmowania pracy) oraz systemu emerytalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że po spadku o 3,1 % w 2009 r. realny PKB wzrośnie o 1,1 % w 2010 r., a następnie przyspieszy i wzrośnie do 1,7 % w 2011 r. i do 2,2 % w 2012 r. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. oczekuje się, że roczny wzrost PKB będzie nieznacznie dodatni w 2010 r. (0,6 %) i zwiększy się do 1,5 % w 2011 r. Prognoza ta wydaje się jednak zaniżona, zważywszy na najnowsze informacje, w tym lepszy niż oczekiwano wynik za drugą połowę 2009 r. Choć w prognozowanej strukturze wzrostu nieznacznie przecenia się udział popytu krajowego we wzroście w 2010 r., to w późniejszym okresie wydaje się ona realistyczna. Z dostępnych obecnie informacji⁽¹⁾ wynika zatem, że zawarte w programie założenia dotyczące wzrostu są zasadniczo realistyczne, natomiast struktura wzrostu w 2010 r. jest optymistyczna. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne. Z drugiej strony założenia dotyczące wzrostu wynagrodzeń wydają się zawyżone, ponieważ niższy wzrost kosztów pracy w innych krajach strefy euro prawdopodobnie doprowadzi do pewnej presji na wzrost płac w Belgii w sytuacji wysokiego bezrobocia. Ponadto prognozowany wzrost kosztów pracy na jednego pracownika znacznie przekracza prognozowany wzrost wydajności.
- (5) W programie oszacowano, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 5,9 % PKB. Znaczny wzrost deficytu z poziomu 1,2 % PKB w 2008 r. odzwierciedla w dużej mierze wpływ kryzysu na finanse publiczne, ale wynika również z zastosowania środków stymulacyjnych o wartości 0,5 % PKB, które rząd przyjął zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Pogorszenie odzwierciedla głównie wzrost udziału wydatków w PKB. W programie planuje się, że kurs polityki budżetowej stanie się restrykcyjny w latach 2010 i 2011, a w jeszcze większym stopniu w roku 2012, co ma na celu dokonanie korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. i przywrócenie długoterminowej stabilności finansów publicznych. Jest to zasadniczo zgodne z zalecaną przez Radę strategią wyjścia, również ze względu na wysoką relację długu publicznego do PKB i ponadprzeciętny wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet.
- (6) W programie szacuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie 4,8 % PKB w 2010 r. zgodnie z zaleceniem Rady przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7. Prognozowany deficyt w budżecie federalnym na 2010 r. wynosi 5,6 % PKB. Obniżenie celu budżetowego na 2010 r. odzwierciedla bardziej optymistyczne prognozy makroekonomiczne w aktualizacji programu (obniżenie deficytu o około 0,3 % PKB) oraz fakt, że budżet federalny nie uwzględni działań konsolidacyjnych o wartości 0,5 % PKB planowanych przez inne szczeble administracji. Zgodnie z aktualizacją programu wskaźnik dochodów wzrośnie z poziomu 47,7 % PKB w 2009 r. do 49,1 % w 2010 r., podczas gdy wskaźnik wydatków wzrośnie z 53,7 % do 53,9 % PKB. W programie wskazano poprawę deficytu strukturalnego (tj. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, przeliczonego przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programie zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką) z 3,8 % PKB w 2009 r. do 3,4 % PKB w 2010 r. Biorąc pod uwagę, że w programie niektóre tymczasowe środki stymulujące w 2009 r. (0,2 % PKB) zostały sklasyfikowane jako działania jednorazowe, ogólna korekta wynosiłaby 0,5 % PKB. Poprawa salda strukturalnego w 2010 r. jest wynikiem działań konsolidacyjnych odpowiadających około 1 % PKB. Działania te obejmują zwiększenie podatku dochodowego od osób fizycznych we Flandrii, podwyżkę akcyzy, wyższe podatki od przedsiębiorstw, pozapodatkowe dochody pochodzące z sektora bankowego i od producentów energii jądrowej oraz oszczędności w zakresie zużycia pośredniego i wynagrodzeń. Są one częściowo równoważone przez ekspansywną tendencję wzrostową w zakresie wydatków w wyniku uprzednio podjętych działań i wpływu starzenia się społeczeństwa na budżet (około 0,5 % PKB). Udział działań jednorazowych jest bardzo ograniczony (poniżej 0,1 % PKB).
- (7) Głównym celem średniookresowej strategii budżetowej jest skorygowanie nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7 oraz osiągnięcie równowagi budżetowej zarówno w ujęciu nominalnym, jak i strukturalnym do 2015 r. W związku z tym celem programu jest poprawa deficytu nominalnego z 5,9 % PKB w 2009 r. do 4,8 % w 2010 r., 4,1 % w 2011 r. i 3 % w 2012 r. Saldo pierwotne wykazuje nieznacznie większą poprawę ze względu na planowany wzrost wydatków z tytułu odsetek o 0,2 % PKB w okresie objętym programem. Deficyt strukturalny (przeliczony w oparciu o informacje zawarte w programie) zmniejszy się z 3,8 % PKB w 2009 r. do 3,4 % PKB w 2010 r., 2,9 % PKB w 2011 r. i 2,2 % PKB w 2012 r. Po korekcie odpowiadającej 0,5 % PKB w 2010 r. w programie przewidziano korektę na poziomie odpowiednio 0,5 % i 0,75 % PKB w 2011 r. i 2012 r., co daje średni poziom ponad 0,5 % PKB rocznie przez cały okres objęty programem. Stanowi to nieco poniżej 0,75 % PKB średniego wysiłku fiskalnego zalecanego na podstawie art. 126 ust. 7, ponieważ ścieżka opiera się na lepszych założeniach makroekonomicznych. Korekta wydaje się być nieco skoncentrowana na ostatnich latach okresu objętego programem i opiera się w największym stopniu na wzrostach dochodów niż na ograniczaniu wydatków. Korekta oparta jest na znacznym ograniczeniu deficytu rządu federalnego i mniejszych obniżkach deficytów systemu zabezpieczenia społecznego oraz regionów i wspólnot. Rząd nie planuje działań jednorazowych. Działania wspierające realizację celu na 2011 r. pozostają częściowo nieokreślone, natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań.

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 r., a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

W programie potwierdzono zobowiązanie do realizacji średniookresowego celu budżetowego, tj. 0,5 % PKB nadwyżki budżetowej w ujęciu strukturalnym. Zważywszy na najnowsze prognozy i poziom zadłużenia, średniookresowy cel budżetowy jest zgodny z celami paktu; w programie nie przewidziano jednak jego realizacji w okresie objętym programem.

- (8) Wyniki budżetowe mogą okazać się nieco gorsze niż prognozowano w programie. W 2010 r. może to być spowodowane możliwym zawyżeniem szacunków dotyczących podatków od przedsiębiorstw. Ponadto działania wspierające osiągnięcie tych wyników są częściowo nieokreślone na 2011 r., natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań. Dodatkowo dość optymistyczny scenariusz makroekonomiczny, obejmujący prognozy dotyczące stosunkowo wysokiego wzrostu wynagrodzeń, może doprowadzić do gorszych wyników budżetowych niż oczekiwano. Rząd zaoferował ponadto znaczne gwarancje dla sektora bankowego, które w przypadku ich wykorzystania mogą przyczynić się w przyszłości do wzrostu deficytu i długu, chociaż część kosztów wsparcia rządowego na rzecz sektora finansowego mogłaby także zostać odzyskana w przyszłości. Ponadto realizacja celów i korekta nadmiernego deficytu do 2012 r. mogą nie zostać w pełni zapewnione, ponieważ w pewnym stopniu działania są skoncentrowane na ostatnich latach okresu objętego programem, a cel wynoszący 3 % PKB w 2012 r. nie pozostawia marginesu bezpieczeństwa, zważywszy na dotychczasowe wyniki realizacji celów budżetowych.
- (9) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych szacuje się w 2009 r. na poziomie 97,9 % PKB, tj. wyższym niż poziom 89,8 % w poprzednim roku. Wzrost ten wynika ze znacznego wzrostu deficytu i ujemnego wzrostu PKB. Wskaźnik zadłużenia brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. znacznie przekraczał wartość referencyjną określoną w traktacie i zgodnie z programem jego zwykła tendencja utrzymuje się do 2011 r. (do poziomu 101,4 % PKB). W 2012 r. wskaźnik ten ma spaść nieznacznie do 100,6 % PKB. Przyszły wzrost jest głównie wynikiem utrzymujących się wysokich deficytów sektora instytucji rządowych i samorządowych. W świetle zagrożeń dla realizacji celów budżetowych ewolucja wskaźnika zadłużenia może się kształtować mniej korzystnie niż prognozowano w programie, szczególnie począwszy od 2011 r. Zagrożenia związane z ewentualną potrzebą dalszego wsparcia sektora finansowego wydają się ograniczone w obecnej sytuacji.
- (10) Ze średniookresowych prognoz dotyczących długu, w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem i przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu, a także przewiduje wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że ustalona w programie strategia budżetowa – jeżeli będzie realizowana w obecnej formie i bez dalszych zmian w polityce – nie byłaby wystarczająca, aby ustabilizować relację długu do PKB w terminie do roku 2020, w związku z czym konsolidację należy kontynuować również po zakończeniu okresu objętego programem.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest wyraźnie silniejszy niż średni wpływ w UE, co wynika głównie ze stosunkowo dużego wzrostu wydatków na emerytury w relacji do PKB w nadchodzących dekadach. Przewidziana w programie sytuacja budżetowa w 2009 r. zwiększa wpływ starzenia się społeczeństwa na lukę w długoterminowej stabilności finansów publicznych. Do zmniejszenia zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 r. na ten temat⁽¹⁾ oceniono jako średnie, przyczyniłoby się osiągnięcie nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz realizacja reform rynku pracy i systemu zabezpieczenia społecznego, a szczególnie dalszej reformy systemu emerytalnego zmierzającej do ograniczenia prognozowanego znacznego wzrostu wydatków na emerytury.
- (12) Korzystne dla ram budżetowych w Belgii jest istnienie niezależnych instytucji budżetowych. Liczbowe reguły budżetowe i średniookresowe ramy budżetowe wydają się jednak słabe, co w przeszłości przekładało się na częste przekroczenia założeń. W programie zapowiedziano różne udoskonalenia, w tym zawarcie wieloletnich porozumień budżetowych między wszystkimi szczeblami administracji, pewne działania zmierzające do wprowadzenia wieloletniego planowania budżetowego na poziomie federalnym, częste i rygorystyczne kontrole budżetowe oraz plan mający na celu usprawnienie systemu sprawozdawczości podsektora lokalnego. Nie wyczerpuje to jednak możliwości poprawy ram budżetowych. W szczególności brakuje wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.
- (13) Belgia musi sobie poradzić z wysokim ogólnym obciążeniem podatkowym w połączeniu z wysokim poziomem wydatków publicznych. Rząd podjął szereg działań w celu przeprowadzenia reformy systemu podatkowego, w tym znacznych obniżek podatków od dochodów z pracy i w mniejszym stopniu podatków od przedsiębiorstw. Pomimo tych działań rynek pracy wciąż charakteryzuje się (również wskutek interakcji z systemem świadczeń dla bezrobotnych) znacznym brakiem aktywności, bezrobociem i pułapką niskich płac. W sytuacji rygorystycznej konsolidacji budżetowej niezbędne będzie pełne zrekomensowanie dalszych cięć podatków od dochodów z pracy. Po stronie wydatków wzrost wydatków pierwotnych przekroczył nominalny wzrost PKB w okresie 2000–2009. Planowana reforma systemu emerytalnego jest zalecanym działaniem, które może mieć znaczny pozytywny wpływ na budżet i wzrost potencjalny.
- (14) Podsumowując, w 2010 r. strategia budżetowa określona w programie jest spójna z zaleceniami Rady przyjętymi zgodnie z art. 126 ust. 7. Począwszy od 2011 r., ze względu na zagrożenia, strategia budżetowa może nie być w pełni spójna z zaleceniem Rady przyjętym zgodnie z art. 126 ust. 7. W szczególności działania wspierające realizację celu przewidziane na 2011 r. są określone tylko częściowo, natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań. Dość optymistyczny scenariusz makroekonomiczny w połączeniu z nieco mniejszym, niż zalecano,

⁽¹⁾ W konkluzjach Rady z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich o to, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

rocznym wysiłkiem fiskalnym stanowi dodatkowe zagrożenie w końcowych latach okresu objętego programem. Ze względu na zagrożenia strategia może okazać się niewystarczająca, by przywrócić tendencję zniżkową wskaźnika długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, zbliżając ten dług do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie. Dlatego strategię należy wesprzeć w pełni określonymi działaniami począwszy od 2011 r. i rozważyć wprowadzenie dodatkowych działań w celu zapewnienia realizacji celów w przypadku potwierdzenia się zagrożeń. Byłoby to korzystne również ze względu na wysoką relację długu publicznego do PKB w Belgii, ponadprzeciętny koszt starzenia się społeczeństwa dla budżetu oraz znaczne zobowiązania warunkowe wynikające z gwarancji udzielonych sektorowi finansowemu.

- (15) Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące danych określone w kodeksie postępowania odnoszącym się do programów stabilności i konwergencji, w programie odnotowano brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych⁽¹⁾. W zaleceniach przyjętych dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7, które mają na celu likwidację nadmiernego deficytu, Rada wezwała Belgię również do przedstawienia sprawozdania z postępów poczynionych w realizacji tych zaleceń Rady w oddzielnym rozdziale aktualizacji programów stabilności. Belgia zastosowała się do tego zalecenia poprzez uzupełnienie programu.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w następstwie ekspansywnej polityki w 2009 r. zgodnej z Europejskim planem naprawy gospodarczej kurs polityki budżetowej stanie się restrykcyjny w latach 2010 i 2011, a w jeszcze większym stopniu w roku 2012. Kurs ten – jeżeli będzie realizowany w obecnej formie – powinien doprowadzić do korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE. Tendencja zwykła relacji długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, który to wskaźnik wzrósł w 2008 r. w wyniku działań podjętych w celu stabilizacji systemu finansowego, utrzyma się do 2011 r., po czym w 2012 r. zacznie ponownie maleć. Pozwoli to na powrót długu do tendencji zniżkowej. Na sytuację budżetową mogą mieć jednak wpływ pewne zagrożenia. W 2010 r. potencjalnie optymistyczne szacunki dotyczące podatków mogą doprowadzić do nieco wyższego deficytu i wymagać podjęcia dodatkowych działań w kontekście przewidywanej kontroli budżetowej. Począwszy od 2011 r. główne zagrożenie będzie wiązać się z faktem, że działania wspierające realizację celu na 2011 r. określono tylko

częściowo i że na 2012 r. nie określono żadnych działań. Ponadto nieco optymistyczne założenia makroekonomiczne w połączeniu ze średnim rocznym wysiłkiem fiskalnym na poziomie nieco poniżej ¾ % PKB zalecanym przez Radę stanowią dodatkowe zagrożenie dla realizacji celów. Rząd Belgii zobowiązał się jednak w programie do podjęcia koniecznych działań nadzwyczajnych, jeżeli wzrost gospodarczy okaże się niewystarczający do osiągnięcia docelowego poziomu deficytu wynoszącego 3 % PKB w 2012 r., i działania te faktycznie mogą być konieczne. Większe skupienie wysiłków na ograniczeniu wydatków również mogłoby być korzystne z punktu widzenia korekty. Ponadto, chociaż w programie zapowiedziano szereg udoskonaleń ram budżetowych, aby wesprzeć działania konsolidacyjne, należy podjąć dodatkowe działania, w szczególności w zakresie wprowadzenia wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.

W świetle powyższej oceny oraz zalecenia przyjętego dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 TFUE wzywa się Belgię do:

- (i) zapewnienia osiągnięcia określonego w programie docelowego poziomu deficytu na 2010 r.; określenia działań wspierających realizację celów budżetowych począwszy od 2011 r., tak aby osiągnąć zalecony średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 0,75 % PKB zgodnie z zaleceniem przyjętym na podstawie art. 126 ust. 7; przygotowania się do intensyfikacji wysiłku fiskalnego w przypadku potwierdzenia się zagrożeń związanych z faktem, że scenariusz zawarty w programie jest bardziej optymistyczny niż scenariusz, na którym opiera się zalecenie wydane na podstawie art. 126 ust. 7; skorzystania – zgodnie z zaleceniem w sprawie procedury nadmiernego deficytu – z wszelkich możliwości wykraczających poza wysiłek fiskalny, w tym z lepszej sytuacji gospodarczej, w celu przyspieszenia redukcji wskaźnika długu brutto do poziomu 60 % stanowiącego wartość referencyjną;
- (ii) zapewnienia wysokich nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej i przeprowadzenia reform strukturalnych mających na celu poprawę długoterminowej stabilności finansów publicznych;
- (iii) poprawy jakości finansów publicznych poprzez przyjęcie bardziej rygorystycznych ram budżetowych, co obejmuje stworzenie wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2008	2009	2010	2011	2012
Realny PKB (zmiana w %)	PS styczeń 2010	1,0	- 3,1	1,1	1,7	2,2
	KOM listopad 2009	1,0	- 2,9	0,6	1,5	nd.
	PS wrzesień 2009	1,1	- 3,1	0,4	1,9	2,4

⁽¹⁾ W szczególności nie przedstawiono danych na temat salda poszczególnych sektorów.

		2008	2009	2010	2011	2012
Inflacja HICP (%)	PS styczeń 2010	4,5	0,0	1,5	1,7	1,8
	KOM listopad 2009	4,5	0,0	1,3	1,5	nd.
	PS wrzesień 2009	4,5	0,0	1,5	1,6	1,6
Luka produktowa ⁽¹⁾ (procent potencjalnego PKB)	PS styczeń 2010	1,8	- 2,4	- 2,5	- 2,2	- 1,4
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	1,7	- 2,3	- 2,8	- 2,4	nd.
	PS wrzesień 2009	2,0	- 2,3	- 2,9	- 2,3	- 1,5
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS styczeń 2010	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
	KOM listopad 2009	- 0,2	0,1	0,4	0,3	nd.
	PS wrzesień 2009	- 1,6	- 1,9	- 2,1	- 2,3	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	48,8	47,7	49,1	49,5	49,8
	KOM listopad 2009	48,8	47,7	48,0	48,2	nd.
	PS wrzesień 2009	48,7	47,9	48,1	48,5	49,2
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	50,0	53,7	53,9	53,6	52,8
	KOM listopad 2009	50,0	53,6	53,8	54,0	nd.
	PS wrzesień 2009	49,9	53,8	54,1	53,9	53,6
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	- 1,2	- 5,9	- 4,8	- 4,1	- 3,0
	KOM listopad 2009	- 1,2	- 5,9	- 5,8	- 5,8	nd.
	PS wrzesień 2009	- 1,2	- 5,9	- 6,0	- 5,5	- 4,4
Saldo pierwotne (% PKB)	PS styczeń 2010	2,6	- 2,3	- 1,10	- 0,4	0,8
	KOM listopad 2009	2,6	- 2,0	- 1,8	- 1,7	nd.
	PS wrzesień 2009	2,5	- 2,0	- 1,9	- 1,2	- 0,1
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	- 2,2	- 4,6	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	KOM listopad 2009	- 2,1	- 4,6	- 4,3	- 4,5	nd.
	PS wrzesień 2009	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	- 2,2	- 3,8	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	KOM listopad 2009	- 2,2	- 4,2	- 4,4	- 4,5	nd.
	PS wrzesień 2009	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	89,8	97,9	100,6	101,4	100,6
	KOM listopad 2009	89,8	97,2	101,2	104,0	nd.
	PS wrzesień 2009	89,7	97,5	101,9	103,9	104,3

Uwagi:

⁽¹⁾ Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

⁽²⁾ W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości – odpowiednio – 1,7 %, 1,1 %, 1,0 % i 1,2 % w latach 2008–2011.

⁽³⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe. Jak wynika z najnowszego programu, działania jednorazowe i inne działania tymczasowe wynoszą 0,8 % PKB w 2009 r. (działania te przyczyniają się do zwiększenia deficytu); natomiast według prognozy służb Komisji z listopada 2009 r. działania te wynoszą 0,1 % PKB w 2008 r. i 2010 r. (działania te przyczyniają się do zmniejszenia deficytu) oraz 0,5 % PKB w 2009 r. (działania te przyczyniają się do zwiększenia deficytu).

Źródło:

program stabilności (PS); prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji